

1932. augusztus 9. – Bemerítés Szilágyballán Dani Lajos, Szabó László és Kerekes Bálint közreműködésével.

Jelen számunkban...

- Megrendelhető az Eszter folyóirat
- Női Csendesnapok – 2025
- Örömhírek a roma testvérektől
- Baptista évfordulók – 2025
- Baptista misszió Ukrajnában
- A halálbüntetésről

„Az Istennel való bensőséges kapcsolat elsekélyesedésével a szeretetből fakadó törvénytisztelet rideg, érdemszerző kötelességtudattá fajul. Ez pedig idővel – személyes kötődés híján – a kötelező minimum elve mentén már csak a túlélésről szól: megúszni valahogy Isten büntetését. De szívünk odaadása nélkül Istennek még a tőlünk telhető maximum sem elég.”

Múltunk tanulságai egy reményteljes jövő érdekében (I.)

A címet olvasva felmerülhet a kérdés, hogy miért kell foglalkozni a múlttal? Miért kell elővenni azt, ami már régen tovatűnt az időben? Miért nem foglalkozunk csak azzal, ami most van, vagy ami ezután következik? A válasz: azért, mert Isten igéje utasít bennünket, hogy emlékezzünk. „Emlékezzetek meg az egész megtett útról, amelyen hordozott benneteket Istenetek...!” Aztán az Újszövetségben: „Emlékezzetek meg előjáróitokról, akik hirdették nektek az Isten igéjét! Nézzetek életük végére! Kövessétek a hitüket!” Péter apostol azt mondja, hogy „józan gondolkodásokat emlékeztetés által serkentgetem”. Úgyhogy nekünk emlékezni kell, mert ez Isten akarata.

Az emlékezés célja egyrészt az újraélés, az egészséges nosztalgizálás. Szeretjük elővenni a régi képeket és nézegetni őket. Még a rossz, nehézségekkel teli időszakok dolgaira visszagondolni is hasznos lehet. Fontos a tanulságok levonása, hogy amik jó példaként állnak előttünk, azokat kövessük, ami pedig hiba, bűn, tévedés volt, abba ne essünk bele újból.

Aztán a hit és a bizalom növelése is a célja a múltba tekintésnek, mert amikor látjuk azt, hogy Isten milyen körülmények között áldotta, tartotta meg az Ő népét, hogy mindig megtartotta ígéreteit, ez bennünket is bátorít. És felkiáltunk, hogy „igen, Istenünk olyan Isten, aki meg tud bennünket szabadítani, de ha nem tenné is...” Mi akkor is megmaradunk mellette!

(>>> 3. old.)

FELHÍVÁS az ESZTER lap előfizetésére 2025- re

Isten megújuló szeretete és kegyelme folytán idén is **elő** lehet **fizetni az ESZTER** lapra. Hála Istennek ezért a női magazinért! Ma élő nők életét, gondolatait és hitét ismerhetjük meg a hasábjain, ami bátorít minket Jézus követésére.

A lap ára változatlan: **10 Ron/db.** Egy évben két szám jelenik meg, így az **egy évre szóló előfizetés 20 Ron.**

Akik szeretnék megrendelni személyesen vagy csoportosan, gyülekezetenként, kérjük, hogy **2025. március 31-ig** fizessenek elő a Nőszövetség bankszámláján, azzal a megjegyzéssel, hogy: „Donatie ptr. Revista Eszter, din... (a helység neve)”. Az átutalást kérjük jelezzék a Nőszövetség pénztárosának üzenetben a könyvelés / nyilvántartás megkönnyítése érdekében. **Elérhetőség:**

Pap Debora, tel.: 0735501626. A Nőszövetség bankszámlaszáma: Uniunea Bisericii Baptiste Maghiare din Romania – Asociatia de Femei RO76OTPV380000744582RO02 CIF 4705934 CCBZ Zalau

Testvéri szeretettel, **a Nőszövetség vezetősége**

Meghívó munkakongresszusra

Kedves testvérek az Úr Jézusban!

Isten segítségével a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége 2025. március 29-én, 10 órai kezdettel munkakongresszust tart a Nagyvárad-Rogériusi Magyar Baptista Gyülekezet imaházában. Szeretettel kérjük a Szövetséghez tartozó gyülekezeteket, hogy a kongresszuson a Belső Szabályzat 43. cikkelye alapján képviseltessék magukat:

20-50 tag	1 képviselő
51-100 tag	2 képviselő
101-150 tag	3 képviselő
151-200 tag	4 képviselő
201-250 tag	5 képviselő
251-300 tag	6 képviselő
301-350 tag	7 képviselő
351-400 tag	8 képviselő

Ezen felül minden megkezdett 50 tag után egy-egy képviselő.

A 20-nál kevesebb taglétszámú gyülekezetek és a leánygyülekezetek az anyagyülekezettel együtt vegyék számításba a tagok számát! Az 50 tag alatti körzetek a lelkipásztorokon kívül küldhetnek még egy képviselőt.

A nyugdíjas lelkipásztorok tiszteletbeli meghívottak a kongresszusra.

A Szövetség Tanácsa által meghatározott napirendi pontok megtárgyalása után Paul Gericke ígéhirdetését hallgatjuk meg, majd imádsággal zárul az alkalom.

Könyörögünk, hogy az Úr áldja meg tanácskozásunkat, és hogy minden ékesen és jó rendben történjen!

Szeretettel az Úr Jézusban,

Rajna Ottó, főtktár

A „Bátorság sorozat” első kötete magyarul

Richard Wurmbrand és felesége, Sabina, a Krisztusért való szenvedésük, meghurcoltatásuk és a külföldre való eladásuk után létrehozták a Mártírok Hangja Szervezetet (VOM) Amerikában. A VOM ma is bátorítja azokat a keresztényeket, akiket Krisztusért üldöznek. Felkészítik őket arra,

hogy szeressék és megnyerjék ellenségeiket Krisztusnak. Több irodalmi kiadványuk megjelent. Hálás vagyok azért, hogy az elmúlt évben levelezésen és személyes beszélgetésen keresztül megismerkedhettem a vezetőivel. Drága emberek! Így indul most újtára az engedélyükkel a „Bátorság sorozat” első kötete magyar nyelven. A kiadását a „4H” tette lehetővé, és támogatóiknak köszönhetően ingyenessé az olvasók számára. István hite és bátorsága lelkesítsen bennünket is a Krisztus iránti mélyebb elköteleződésre és a küldetés parancsának betöltésére! Jó, hogyha a hívő családok gyerekeinek a kezébe kerül, de még jobb, ha nem csak magunk körül forogunk, és a nem hívő családokba is eljut, hogy Isten ígéje ott is áldás legyen! Aki szeretne igényelni belőle, kérem, jelezze nálam a 0735500168-as telefonon. **(Kelemen Andrea)**

„Múltunk tanulságai...” – folytatás a címloldalról)

Aztán okot ad a hálaadásra, az Úr dicsőítésére a visszaemlékezés. Azt is megerősíti bennünk, amit a Sirmak könyve mond: „Az ő irgalmassága, hogy még nincsen végünk!” Már több mint százötven év eltelt a mi erdélyi magyar baptista családunk történetéből, és annyi mindent hoztak ezek az az évtizedek, hogy csoda az, hogy még nincsen végünk! Még itt vagyunk, szolgálunk, tervezünk, előre nézünk.

Közösségünk története itt Erdélyben alapvetően **négy korszakra** osztható.

Az első 1875-tel kezdődik, és 1920-ban ér véget. 1875 az az év, amikor Kornya Mihály és társai alámerítkeztek, és megalakult az első magyar baptista gyülekezet itt Erdélyben. Nem sokkal korábban érkezett a német Meyer Henrik Budapestre, és Biblia-árusítással foglalkozva próbálta beindítani a missziót Magyarországon, ahol mindössze 5-6 baptista testvért talált. Magyarország területén ekkor még nincs egy imaház sem, gyülekezet vagy lelkipásztor sem, csak szétszórva 5-6 ember. Ők is a bécsi gyülekezet anyakönyvében vannak nyilvántartva. Aztán mire Meyer testvér 1919-ben meghal, a Magyarországon élő baptisták száma meghaladja a húszezret! Két évvel korábban halt meg Kornya testvér, 1917-ben, aztán 1920-ban bekövetkezett a nagy, trianoni szakadás. Az első korszak tehát a kezdetek korszaka, amikor a nulláról kell kezdeni mindent; amikor kevesen vannak hívők; nincsenek imaházak, énekeskönyvek, és emberekkel kell kapcsolatokat létesíteni. Meg kell értetni velünk az evangéliumot, fel kell vállalni az üldözéseket. Volt tehát tétje annak, ha valaki baptistává vált, nem úgy, mint most.

Még a bemelegítések is veszélyt hordoztak magukban. Volt olyan bemelegítés, amelyen Meyer Henrik felesége fordított (Meyer testvér ugyanis nem tudott magyarul), s valaki egy kővel akkorát ütött a testvérnő fülére, hogy egy életre megsüketült. Voltak olyanok, akik utcára kerültek, mások házának betörték az ablakait, mert befogadta a hívőket, vagy gyülekezet alakult a házuknál. Voltak olyanok, akiknek egyik helyről a másikra kellett költözniük, mert az életük is veszélyben forgott.

Az állami elismerés is hiányzott, bár ezt nem mindenki igényelte a közösségben, ezért lett is feszültség ezekből. Majd 1905-ben a magyar állam elismerte a felekezetek között a baptistát is.

Üldözést éltek át elődeink a nagyegyházak részéről is, amelyek ellehetetlenítették az adminisztrációt: az 1895-ös vallásügyi törvény előtt az egyházak anyakönyveztek, ők adták össze a házassulandókat, állították ki a keresztleveleket, és ezt sok esetben megtagadták a kezdők hívőktől.

Van egy kis füzet, amelyet 1923-ban adtak ki Nagyváradon. 54 akkori imaház fényképét tartalmazza. Az előszóban Szabó Sándor és Darabont Gyula leírja azokat a körülményeket, amelyek között a baptista misszió elindult.

Hogy szó szerint idézzük: „A baptista misszió Magyarországon komolyabban az 1875-ös évektől datálódik, és szinte természetellenes gyorsasággal növekedett, amit az Úr kegyelme, az igazi testvéri szeretet, a hit és az áldozatkészség segített elő. E misszió, dacára annak, hogy külföldi segély egyáltalán nem élvezett, számos kápolnát, két menedékházat, egy árvaházat, modernül berendezett nyomdát, nagy irodalmi raktárt, misszióiskola részére szép telket szerzett, működő misszióiskolát, diakonissza-képzőt tartott fenn. Több énekes füzetet, négy lapot, irodalmi műveket adott ki, több jeles prédikátort nevelt, emellett néhány külmisziót támogatott. Birtunk igen jeles és kiképzett prédikátorokkal, volt teológiai tanárunk, vasárnapi iskolai titkáraink, be voltunk rendezve ének-, ifjúsági és vasárnapi iskolai szövetségekkel.” Ezt a korszakot nevezzük tehát a misszió virágkorának, amikor nagyon sok imaház felépült, az énekeskönyveink java része kiadásra került; több száz ének az, amit lefordítottak: a német „Glaubenstimmét” teljes egészében lefordították, ebből lett A hit hangjai. Most, száz év után készül az újabb karénekes...

És aztán úgy olvassuk tovább a százéves füzetben: „... De eljött a világháború minden borzalmával. Ez elragadott sok életerős ifjút, családapát, sőt prédikátort is gyülekezeteinkből, megbénította az egész misszióinkat. Majd az ország felosztásával mi, Erdélyben lakó magyarok – akik Nagy-Romániához csatoltattunk – elvesztettük a magyar területen maradt misszióközpontunkat, és mindazt, amit közös ügyeink előmozdítására saját erőből, Isten segítségével létesítettünk. Sőt az összes vezető testvért is, néhány kivételével. A nagy összeomlás után, mikor alaposan körülnéztünk, úgy találtuk magunkat, mint ahol árvíz járt vagy tűzvész pusztított.” A világháborúban Kornya Mihály testvér fia is odavész, nagyon sok prédikátor a fronton van. Kezdetek Bálintnak 102 gyülekezetet kellett akkor látogatnia. A nagyfalusi Szabó László testvér fogságban van, Kocsis Imre, hitközségi előjáró, a menház gondnoka Margittáról a fronton veszteti életét stb.

Ekkor kezdődik el a második korszak, 1920-tól, amikor „elszakadtunk a központunktól, amely Budapesten volt, és teljesen újra kellett kezdeni a szervezeti életet egy veszített világháború után.” Az történt, hogy a Magyarországon levő 24.000 baptista közül 17.000 román közigazgatás alá került, ebből 7000 volt magyar anyanyelvű. Eltelt több mint 100 év, és a létszám még tartja magát. Ez azért is döbbenetes, mert a legutóbbi népszámláláson kiderült, hogy az előző népszámláláshoz viszonyítva egy nagy egyház „missziókerülete” tíz év alatt mintegy 30.000 tagot veszített. Nem az Úr kegyelmesége tehát, hogy nincsen végünk?! „Mindezek után erős hittel fogtunk hozzá újra a munkához, az elszéledt Izraelt összegyűjteni. Az Úr segített. (...) 1920. október 27-én sikerült szövetséget alakítanunk, és az Úr megsegített, hogy ismét létesíthetünk nyomdát, vásároltunk az építendő menház és árvaház részére szép nagy telket, >>>

>>> van három lapunk, a Szeretet, az Ébresztő, a Vasárnapi tanító nemzetközi leckék ismertetésére. Nincs azonban erőnk arra – folytatja –, hogy felépítsük a menedékházat. Sem arra, hogy azon gyülekezeteknek, amelyeknek még nincs saját imaházuk, – ilyen több mint 100 van – imaházat építsünk, sem arra, hogy Erdély 12 nagyobb városában misszióállomásokat létesítsünk, sem hogy a szükséges prédikátorokat kiképezzük – a nyelvi akadályok miatt ezt Bukarestben nem tehetjük. Nincs anyagi tehetségünk az égetően szükséges irodalmi művek, énekeskönyvek, hittani és más teológiai művek kiadására. Az ifjúság és a vasárnapi iskolai növendékek nevelésének kivételét sem bírjuk.” Ez a füzet is, amiből idéztünk, azzal a céllal lett kiadva, hogy árából az árvaházat támogassák a testvérek. Az első korszak nehézségekkel, próbákkal, gondokkal terhes időszak volt, mégis a misszió hőskora, virágkora volt. A második korszak a trianoni szétszakadás utáni újrászerveződés korszaka. Ez 1948-ig tart, és ismerjük, mekkora történelmi változásokat foglalt magában: Észak-Erdély visszakerül Magyarországhoz, ismét újra kell szerveződni. Megint Budapesthez tartozunk, az itteni lapokat megszüntetik, és a „Békehírnököt” küldik szét helyettük. Aztán kirobban a második világháború, és egy újabb nagy világégés következik. Változás történik megint a visszacsatolással. Aztán 1948-cal ez a korszak is lezárul. Mégiscsak a megerősödés korszaka volt ez, azért is, mert 1935-ben megalakult az Erdélyi Magyar Baptista Konvenció, ami azt jelenti, hogy az addigi két különálló szövetség, amely az állami elismeréssel kapcsolatos nézetkülönbségek miatt alakult ki, egyesült Kolozsváron. Azóta mi, erdélyi baptisták egységesek vagyunk. Magyarországon ez az egyesülés már 1920-ban bekövetkezett. (...folytatjuk)

Kiss Lehel lp., főszerkesztő

Női Csendesnapok 2025-ben is!

Örömmel hirdetjük, hogy **idén május 9-11** között lesznek a **Női Csendesnapok** a Hargita Keresztyén Táborban. **Mottó:** „Hajlék az Isten”.

A konferenciát péntek este 18 órakor kezdjük, és vasárnap ebédrel zárjuk. Bejelentkezni péntek délután 15 órától lehetséges. A jelentkezési díj **310 RON/személy**, amit ott helyben kell kifizetni.

Ha vágyasz közösségápolásra és lelki feltöltődésre, jelentkezz te is!

Rákosi Ibolya fogadja a konferenciázni vágyók jelentkezését a **0735 501273**-es telefonszámon, illetve az **ibolya_rakosi@yahoo.com** email címen. **Jelentkezési határidő: 2025. április 25.** A szobafoglalás a jelentkezési sorrend alapján történik.

Szeretettel, a **Nőszövetség vezetősége**

Bemerítés Paptamásiban. Az Úr kegyelméből január 5-én a paptamási gyülekezetben Rézműves Aranka-Cuki testvérnőnk merítkezett be, vallást téve hitéről. Másfél-két évvel ezelőtt kezdte el Istent keresni, és a közösségünket látgatni. Az Úr munkálkodott a szívében, döntést is hozott, majd megváltozott az élete. Az ünnepen a Keresztyén Cigánymisszió alapítója, Kőszegi Dániel hirdette a jó hírt a Fil 3:12-21-ből a gyülekezet és a rokonság előtt. Az alámerítést a helyi lelképásztor, Albert István Zsolt végezte, majd kézrátétellel is ő imádkozott testvérnőnkért, kérve Isten áldását életére, családjára. Az ünnepség közös ebédrel folytatódott az ifjúsági teremben. Imádkozzunk azért, hogy az Úr adjon még megtérőket, további megújulásokat! Mindenért az Úré a dicsőség! (Kiss Johanna)

Bemerítés a nagyváradi roma gyülekezetben. A nagyváradi roma gyülekezet is örülhetett Isten kegyelmének, amikor 2024. október 27-án hat fehér ruhás állhatott a gyülekezet előtt, kérve a bemerítést. Két vendég-igehir-

dető is szolgált: Bodor Sándor ny. lp. és Simon András lp. Gödöllőről. Bodor tv. a Jel 7:9-17 alapján igyekezett válaszolni arra a kérdésre, hogy „kik ezek itt fehérben”. Kérjük a testvéreket, hogy imádkozzanak az új megtérőkért, hogy Isten tartsa meg őket a hitben! (Kajcza János lp.)

BAPTISTA TÖRTÉNELMI ÉVFORDULÓK 2025-BEN

150 éve (1875)

- aug. 20-án merítkeztek alá Meyer Henrik által a nagyszalontai gyülekezet alapító tagjai, közöttük Kornya Mihály

140 éve (1885)

- jan. 20-án, Homoródszentmártonban megszületett Ilonka Mihály (mh. 1937)
- márc. 22-én avatták úrvacsoraosztó prédikátorrá Lajos János puskaművest (akinek nagyszalontai házában történt meg Kornya Mihály) a Kiskőröstől Szadaig terjedő misszióközvetben. Munkája eredményeképpen számos gyülekezet alakult Budapesten és környékén
- ápr. 13-án született Magyarokiskapuson Vince-Palkó János, aki közel negyven évig pásztorolta szülőfaluja baptista gyülekezetét
- gyantai úttörők munkája nyomán megalakult a nagyváradai gyülekezet
- létrejött az Osztrák-Magyar Monarchia egész területén zajló baptista missziót egyesítő szövetség. 1892-ben a szövetség kilenc körzetet alkotott Bécs, Budapest, Graz, Késmárk, Kolozsvár, Prága, Szarajevó, Sniatyn és Újvidék központokkal

130 éve (1895)

- sok küzdelem és parlamenti vita után kibocsátották a vallás szabad gyakorlásáról szóló 43-as törvénycikkelyt
- Kornya Mihály először tartott bemerítést Biharfélegyházán. Az alapító tagok bemerítése egy évvel korábban, 1894. május 11-én történt, Bihardiószegen
- Kornya Mihály véné avatta a bihari V. Nagy Lajos
- megalakult gyülekezetek: Bánffyahunyad, Magyarokiskapus, Magyarlóna, Mákófalva
- megjelent Az Igazság Tanuja (ápr. 1) és a Békehírnök (márc. 15) első száma
- imaház épült Pósalakán, Gyantán
- a Tóth Mihály által vezetett, közel kétszáz tagúra duzzadt nagyszalontai gyülekezetben hét személyt avattak diakónussá: Domján Mihály, Domján Imre, Pájer Lajos, Tóth István, Balogh Mihály, id. Körösi János, és Gulyás Ferenc

110 éve (1915)

- a világháború áldozata lett többek között Kocsis Imre, a Bihar-Szilágyi Szabad Baptista Szövetség alelnöke, a margittai menház gondnoka; Kiss Imre, Bihar és Szilágy-megyei úttörő; Szeghalmi Ferenc, a biharpüspöki gyülekezet széleskörben ismert karmestere
- Orosházán elhunyt Király András, az Evangéliom Zsoltár c. énekeskönyv kiadója

100 éve (1925)

- január 29-én a vallásügyi minisztérium kibocsátotta az 1925/4734 számú körrendeletet, melynek nyomán megindult az üldözések harmadik, 1927-ig tartó hulláma
- márciusban megszervezték az első magyarnyelvű gyülekezetet Temesváron (24 taggal), lelkipásztornak Molnár Károlyt választották meg
- május 1-én megjelent az újraindított Az Igazság Tanuja első száma (a lap 1919-ben szűnt meg, Meyer Henrik halálával)
- misszióiskola indult Nagyváradon, amelyben 1929-ig 10 lelkimunkást képeztek ki a szolgálatra
- a Nagyváradai Baptista Szövetség menházat alapított

60 éve (1965)

- negyvenhét esztendő lelki szolgálat után Perecsenben elhunyt Kulcsár István (sz. 1889)
- okt. 20-án avatták lelkipásztornak Kulcsár Sándort és Bodor Sándort Perecsenben

30 éve (1995)

- jan. 14-én, Nagyváradon megalakult a RMBGYSZ Ének-zene Bizottsága. Tagjai voltak: Bokor Barnabás, Fekete Károly, ifj. Kiss László, Király György, Mike József, Mike Sámuel és Vass Andrásné.
- febr. 12-én hunyt el Héthalmi Páth Károly zeneszerző, karmester és pedagógus
- febr. 26-án nyitották meg a nagyváradai Emanuel Gyülekezet több ezer férőhelyes imaházát
- lelkipásztor-avatások: Horváth Ferenc (ápr. 30., Pusztaják), ifj. Budai Lajos (máj. 7., Székelyudvarhely), Dániel Zsolt (máj. 20., Golgota gyülekezet, Nagyvárad); Boros József (júl. 25., Belényes), Kiss Zoltán (okt. 1., Berettyószéplak); Mike Sámuel (dec. 17., Nagyvárad-Bethlehem).
- jún. 21-én hunyt el Fodor András, a Küüllők- és a Maros-menti (többségében román) körzet lelkipásztora
- megalakult a Nagyvárad-Rogéiuszi Magyar Baptista Gyülekezet
- szept. 10-én nyitották meg az új imaházat Egrespatakon
- októberében kezdte meg működését a nagyváradai és a zilahi Bibliaiskola
- dec. 2-án Kolozsváron elhunyt Dénes Ferenc lelkipásztor-költő

20 éve (2005)

- lelkipásztor-avatások: Kelemen Sándor és Tóth Attila (szept. 25., Marosvásárhely), János Csaba (okt. 16., Kovászna), Kis Ottó-Károly (okt. 23., Brassó)

10 éve (2015)

- lelkipásztor-avatások: Mezei Ödön (ápr. 26., Nagyszalonta), Vajda Miklós (máj. 10., Kovászna)
- május 25-én megnyílt az imaház Pelén (érszöllősi körzet)
- augusztus 23-án megnyílt az újjáépült imaház Hadadnásdon
- augusztus 30-án megnyílt az új imaház Kémeren
- október 12-én elhunyt István Ernő, egykori székelyudvarhelyi lelkipásztor (sz. 1934. máj. 30., Nagyszeben); temetésére október 22-én került sor a péceli (M.o.) temetőben
- október 18-án megnyílt az imaház Szakaszon (szatmárnémeti körzet)
- december 13-án megnyílt a felújított imaház HegyközcSATárban

Összeállította: **Kiss Lehel**

Gather25 – Románia

A Gather25-ről röviden

A Gather25 egy olyan, március 1-én megrendezésre kerülő nemzetközi keresztyén esemény, ami Krisztus globális gyülekezetére összpontosít. Célja imára, dicsőítésre, bizonyágtevésre és bűnbánatra hívni a ma élő 2,5 milliárd keresztyént, és együtt hirdetni az Igét mindenkinek világszerte. A 25 órás istentisztelet megtekinthető lesz élő közvetítés során többnyelvű feliratozással és szinkronfordítással, de a Kolozsváron sorra kerülő alkalmon személyesen is részt vehetünk.

Miben áll tulajdonképpen a Gather25?

A Gather25 egy 25 órás, élőben közvetített esemény, amit online lehet majd követni 2025. március 1-én, helyi idő szerint szombat hajnali 3 óra és vasárnap hajnali 4 óra között. Ebben a 25 órában a következő hét országból fognak istentiszteleteket közvetíteni: Amerikai Egyesült Államok, Peru, Anglia, Románia, Ruanda, Malajzia és Új-Zéland. Ezek mellett az üldözött egyház is képviselve lesz az eseményen. Amint véget ér a közvetítés az egyik helyszínről, elkezdődik a következő helyszínről, és így tovább. Az alkalmakon rövid igei üzenetekre, imára, dicsőítésre fog sor kerülni, de különös hangsúlyt fektetnek a bizonyágtételekre. Olyan testvéreink fognak beszámolni arról, hogy Isten miként munkálkodik közöttük, akik földrajzilag és kulturálisan nagyon távol állnak egymástól. Az esemény egyedisége és nagyszerűsége éppen abban rejlik, hogy közel hozza a Krisztus-követőket egymáshoz, eddig soha nem látott módon engedve betekintést a helyi gyülekezetek életébe. Fontos tudni, hogy bár az alkalmak a helyi nyelveken fognak zajlani, mindvégig biztosítva lesz (többek között) a román nyelvű szinkron és a magyar nyelvű felirat.

Hogyan vehetek részt?

Tervezd be és készítsd elő az esemény online közvetítésének megtekintését, hívd meg rá a testvéreket a gyülekezetből, a házi csoportodat, barátaidat! Bátorítunk, hogy a romániai Gather25 eseményen, ami Kolozsváron, a BT Arénában lesz meg szervezve szombaton 13 órai kezdettel, vegyél részt személyesen is! Erre olyan különleges vendégek érkeznek, mint Louie Giglio, Taya Gaukrodger és Matt Maher.

Jegyeket a <https://evticket.ro/eveniment/gather25-romania> linken lehet vásárolni

Hol talállok több részletet?

További információkért látogass el a gather25.com oldalra, valamint kövesd a gather25romania Instagram oldalát.

„A lelki látás több az Úr akaratának felismerésénél: annak felismerése is, hogy nekem mit kell tennem.” (Dr. Vass Gergely)

„A vezető dolga nem a működtetés, hanem az előre vitel.” (Durkó István)

„Mi az evangéliumot hirdetjük, és nem ijedünk meg a királyoktól sem, és nem undorodunk a koldusoktól sem.” (Gál Lajos)

„Hogy hol nem vagyunk a helyünkön, tisztán láthatjuk a sötétben is, de a helyünket, ahol lennünk kell, csak a világosságban látjuk meg.” (Sajtos Márton)

Baptista misszió Ukrajnában erdélyi támogatással

Elő látogatásunkra Kárpátaljára a Kovács József és Nehra Bálint lelkipásztorok ismeretsége által került sor 14 évvel ezelőtt, 2009 júniusában. Tizenhárom év elteltével, 2022 februárjában Nehra Bálint testvér felhívásával meglátogatta a nagybányai gyülekezetet. Az igehirdetés végén elmondta, hogy lehetőség lenne missziós tevékenységre, és megkérte mindazokat a szolgálattevőket, akiket ez érdekel, hogy istentisztelet után menjenek le az ebédlőbe. Ott beszámolt arról, hogy Beregszásztól keletre (körülbelül Máramarosziget magasságában) egy egész sor magyarlakta falu húzódik, és a nagy százalékbán magyarok lakta Nagyszőlősen van egy István nevű magyar testvér az ukrán gyülekezetben, aki szeretne missziót indítani a magyarok között a környező falvakban. Már volt néhány háziközösségre vonatkozó igény, és ehhez szeretett volna segítséget kapni tőlünk, nagybányaiaktól, mivel mi vagyunk földrajzilag a legközelebb eső magyar baptisták.

Igehirdetés a sátorban

Megegyeztünk, megterveztük a látogatást, és Bálint testvér hazament. Alig két héttel később kitört az orosz-ukrán háború. Akkor még nem is gondoltuk, hogy ez olyan negatív hatással lesz az új missziós tervre, mint amilyennek később bizonyult. Bezárult minden ajtó, elindult a menekültáradat. A menekülők egy része nem akarta elhagyni Ukrajnát, s megálltak Kárpátalján. Mivel sokuknak nem volt megélhetésük, nagyon jól jött számukra a Nehra Bálint testvér által beindított ingyen konyha, ahol 250-300 személyre főztek naponta. Az ukrán gazdasági helyzet csak tetézte a nélkülözést, így egy idő után az ingyen ebédre kezdtek megjelenni a helybéli, többségükben magyar rászoruló is. Egy órával az ebédosztás előtt már ott voltak, az udvaron elhelyezett székeken kávézhattak, beszélgettek. Ekkoriban felhívtuk Bálint testvér, és megkérdezte, hogy nem vállalnám-e, hogy hetente egyszer elbeszélgessek ezekkel az emberekkel, azzal a céllal, hogy idővel, a beszélgetések ered-

ményeképpen megismerjék az evangéliumot.

Elvállaltam, és 2022 júliusának elején elindult a munka. A pénteki napot választottuk ki Bálint testvérrel a beszélgetős alkalomra, s mindjárt láttuk, hogy az emberek nyitottak és barátságosak. Már a második pénteken megkérdeztem, hogy nem jönnek-e vissza délután 6 órára az istentiszteletre. Kérdéssel válaszoltak: „Maga fog prédikálni, magyarul?” Sietve válaszoltam, hogy „Igen!”, s közben összeszorult a torkom. Ezek az emberek vagy egészen fiatalok, vagy idősek voltak, mivel a középkorúak a fronton harcoltak. Beszélték az ukrán nyelvet, de szerették volna Isten ígését az anyanyelvükön hallgatni. Mondtam nekik, hogy vasárnap délelőttre is visszajövök. A megszólított kb. 20 személyből aznap este 8-an, majd vasárnap délelőtt 13-an voltak jelen. Tudtam, hogy ezek már nem csak az ingyen ebédért jöttek el. Csak hogy ebben a formában nem lehetett állandó jelleggel folytatni a beszélgetéseket, mert félő volt, hogy az ukrán gyülekezetnek zavaró lesz a gyakori kétnyelvű istentisztelet.

Azt is figyelembe kellett venni, hogy ezeknek az embereknek másfajta lelki táplálékot kell nyújtani, mint egy érett gyülekezetnek. Nehra Bálint testvér így beindította a magyar emberekkel való külön foglalkozást. Az Úr Lelke csodásan működött, hiszen alig egy év elteltével vasárnaponként 30-40, hétköznap 50 személy is részt vett az alkalmakon!

Eljött a hideg évszak. Az udvaron kivágták tűzifának a szép nagy fákat, és felszerelték egy kisebb, fűthető katonai sátrat, amelyet csak étkeztetésre használtak. Tavasszal külföldi testvérek hoztak egy nagyobb, modernebb sátrat. A téli időszakban én sem tudtam vállalni a rendszeres szolgálatot, így Bálint testvér próbálta végezni a hétköznapi foglalkozást is, hetente kétszer. Mivel azonban Ukrajnában a legtöbb gyülekezetben csak egyszer van istentisztelet vasárnaponként, délelőtt, Bálint testvér nem tudta egyedül megoldani az istentiszteletek levezetését. Ezért segítséget kért az erdélyi testvérektől.

János Csaba testvér napirenden volt ezen eseményekkel, így megígérte, hogy megosztja ezt a szükségletet a Szilágysági Missziókerület lelkipásztoraival. A felhívás eredményes volt, mert alig egy hét elteltével nyolc lelkipásztor jelentkezett az ukrániai misszióba, és a jelentkezők száma egyre gyarapodott. Jelentkeztek más igei szolgálatot végző testvérek is. S mára már két hónapra előre meg tudjuk szervezni a szolgálatokat! Ezek a következőkből állnak: 10-11 óra között igehirdetés az ingyenkonyhásoknak, 11,30-12 között az idősek otthonát látogatjuk meg. 12,30-tól egy gyors ebéd az ingyenkonyhán, végül 14 órától istentisztelet Benén. Bene egy teljesen magyar lakosú falu, amely a határ és Beregszász közt fekszik. (Odamenet és hazafelé is az ottani kis imaház előtt vezet el az utunk.)

2023 júniusától december 17-ig 19 alkalommal 50 >>>

Bemerítés

Látogatás az idősek otthonában

szolgálaton vettünk részt. 2024-ben 48 alkalommal 94 szolgálatot végeztünk a következő erdélyi lelkipásztorok segítségével: Borzási István, Borzási Pál, Fazakas György, János Csaba, Molnár Ottó, Nagy István, Nagy F. István (volt lp., Sarmaság), Rajna Ottó, Sebestyén László, Székely Béla, Veress Ernő, Zsemlye Alfréd. Más igei szolgálattelvők is csatlakoztak hozzánk: Bányai Attila, Bogya Áron, Bogya József, Diriczi Tibor, Kercsuj Árpád, Kocsis Barna, Mátis Csaba, Nagy György, Szekrényes Mátyás, Vicsai János. Az ének-zenei szolgálatban segítségünkre volt a Bányai család (Nagybánya), a Bogya család, Sipos Kristóf, Szabó András (Kémer), a Vincze család (Nagybánya) Vicsai János és a nagybányai kis kórus. Az alábbi ukrajnai helységekbe látogathattunk el: Beregszász (idősek otthona és II. Esély Gyülekezet), Bene, Zápszony, Ungvár, Kisdobrony, Rafajnaújfalú, Nagyberég, Kígyós, Nagyszőlős, Gút, Beregújfalú.

Öröm volt látni, hogy Nehra Bálint testvér a két és fél év alatt három alkalommal 17 fehérruhást merített alá. Ezek közül ketten a kis magyar csoportból valók voltak, egy idősebb menekült, és egy helybeli fiatalember.

Minden hála és köszönet az Úr, de szeretnék én is őszinte, szívből jövő köszönetet mondani mindnyájatoknak azért az szolgálatért, amelyet önzetlenül, fáradtságot és időt nem kímélve végeztetek!

Mátis Csaba, Nagybánya

ÁHÍTAT – 2025

A fiak elpártolásának következménye

– Ézs 1:2–9

Már a Róm 2:17–29-ben kidomborodott, hogy az Istennel való bensőséges kapcsolat elsekélyesedésével a szeretetből fakadó törvénytisztelet rideg, érdemszerző kötelességtudattá fajul. Ez pedig idővel – személyes kötődés híján – a kötelező minimum elve mentén már csak a túlélésről szól: megúszeni valahogy Isten büntetését. De szívünk odaadása nélkül Istennek még a tőlünk telhető maximum sem elég. A hozzá fűződő kapcsolat a lényeg, hisz erre lettünk teremtvél! A törvény csak keretet biztosít, de a szív mindent visz!

Ma esti igénk azt mutatja be, hogy az Úrtól való eltávolodás, elpártolás folyamata hova vezet. Az így bekövetkező erkölcsi romlást (4–5a) egy elhanyagolás miatt súlyosbodó, halálos betegséghez hasonlítja a próféta (5b–6.v.), ami magával hozza a gazdasági, társadalmi romlást és a végső pusztulást (7–8.v.). De Isten kegyelme felragyog az ilyen mélységben is (9.v.).

Javasolom, hogy a betegség leírása után olvassuk el az Úr által tervezett gyógymódot is az Ézs 53-ból, különös figyelemmel a 3–5. és 10–11. versekre!

Árnyék és valóság

– Kol 2:8–17

Atörvény betartása melletti elköteleződés, buzgalom hozhat változásokat az ember életében (sokszor rossz irányba is), de valós megoldást a bűn problémájára nem. Ezt Krisztus hozta el halálával és feltámadásával! *Benne az istenség egész teljessége jött el hozzánk emberi testben*, hogy utat nyisson nekünk is ehhez a teljességhez (9–11.v.), ami *vele együtt* a miénk lehet (12–15.v.).

Amint az árnyék hátulról jövő fény esetén elé kúszik a megvilágított személynek, vagy a kimondott szó megelőzi a beszélőt, úgy érkezett meg Isten népéhez a törvény Krisztus előtt, aki a valóság, Isten maga (17.v.). Benne új értelmet nyernek a törvény külsőre vonatkozó rendelkezései, mint például az akkoriban sokat vitatott körülmetélés (11.v.). Ő tölti meg tartalommal az új szövetség külső jelét, a bemerítést is (12.v.). Benne teljesedik be a prófécia, mely szerint „így szól az Úr: Törvényemet beléjük helyezem, szívükbe írom be” (Jer 31:33). Őt szeressük, Hozzá ragaszkodjunk mindennek felett, akkor minden más a helyére kerül az életünkben!

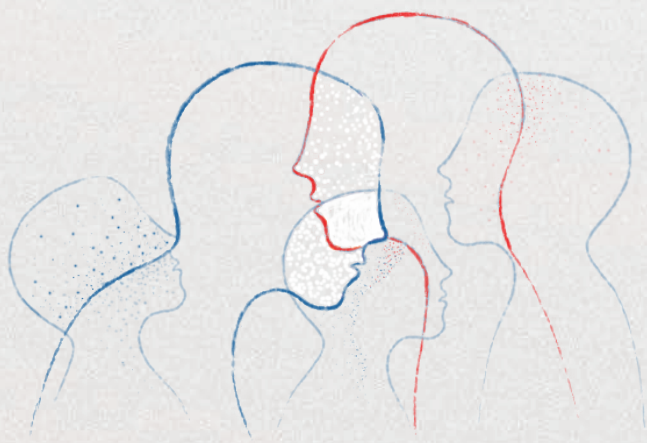
Mike József

(Nyomtatott forrás: Áhítat – 2025)

Angyal-gyanús hangok

backstage-szösszenet

Nekem a lábam fáj, alig bírom behajlítani két óra állás után, nekem a derekam hasogat, jaaaaj, úgy sajog a bokám! Fiatalok homlokán a koncert vége felé veríték csillogott a reflektorfényben. Égető szomj. (Fiatal) testünknek mennyi akadályát kell leküzdenünk, hogy mennyei hang csendülhessen fel a földről. Néhány embernek van némi tapasztalata erről az EMABISZ koncert hétvégéje után.

Miért olyan szürke a világ, mikor egyedül vagyunk, ezer emberrel együtt pedig olyan egyszerű a hála? Sejtés: csakis istenarcú társammal együtt (felismerem-e mindig?) közelíthetem meg a teljességet („csak másban mosható meg arcodat”). Mikor a bevonulásra vártunk, és aca-pellától zengett a folyosó, mikor szünetben leroskadtunk a ruhatárban, és imádkoztunk – azt hiszem, olyan intenzív imaórán még nem voltam – ritka pillanat: „egy akarattal együtt voltak”. Néhány órára életünk kuszasága kisimult: óceán békéje viharok között. Előbb az odafentet keresni, és minden más ráadásul megadatik – értelmetlenség, míg nem válik megkerülhetetlen élménnyé: ahogy a dicsőítésben megoldódik a világ.

Ráadásul fel van jegyezve, ha valaki egyetlen pohár vízzel önzetlenül segít, nem marad el a jutalma. (Ezek szerint az angyalok irtózatossal precizitással könyvelnek). Mikor kétszáznál több ember hozza a hangját, ezt a közöst vajon hogyan jegyzi? – Mikor sok isten-gyermek odotyog saját ajándékával (hallottatok már sípolva beszélő embert, találkoztatok némával?) – visszaadni abból, amit értelmetlenül kaptunk. Miután rádöbbenek végességemre, elveszettségemre, és tudatosul megajándékozottságom, (el)hallgathatók-e úgy, hogy ne égessen számát a csend?

(Kedves alt és szoprán, elszontyolodtam, mikor láttam, mennyire lelombozott titeket, hogy hamarabb léptetek be péntek este. Alig hallották meg, a vajtűfülűek csak. Arcotok önfeledt örömet látták az utolsó sorokból is. Erre gondoljatok.)

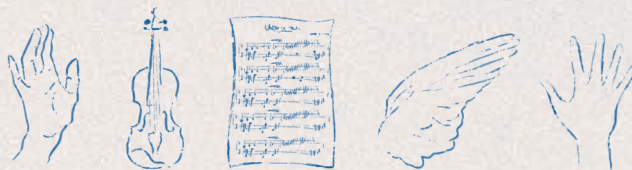
Istennek van humora, ezt sokan megélték. De hogy milyen a keresztyén derű, üde jókedv – mint suhogó fenyvest borzoló szél, mint málnaszörp júliusi kánikulában – arról túl kevés a világ tapasztalata. Nekem erről ezentúl két

arc is eszembe jut: a karmestereinké. Rohanunk a színpad felé, Bandi az ajtót őrzi, Attila egy függöny mögül szól ki: mosolyogjatok – utolsó biztatás az énekek előtt – de ragyogó arccal mondják, és a fáradságból éberség lesz, mert ha ők képesek rá, akkor én is felülkerekedhetem magamon. Feljegyzések alapján, azt hiszem, Napóleon is valahogy így lelkesítette katonáit csaták előtt – ez villant be, mikor megveregették a vállam, mikor a végén pacisztunk velük – apró különbség: „a mi harcunk nem test és vér ellen folyik” – és talán nagyobb a tét, mint Austerlitznél meg Waterloonnál volt. De jó, hogy nekünk ezen nem kell agyalnunk, elég, ha figyelünk arra, aki vezényel, és kottahűen énekelünk. Sőt, jaj nekünk, ha kihatásunkon töprengünk – nem akarom bárkinek az alázatát megkísérteni, ám ha egy arcon megcsillanni láttam az Örökkévalót, mulasztás, ha örömet elfojtom. Hátha a karmesteri pódiumról is így láttak bennünket, ahogy mi őket.

Mikor Jerikót hétszer körüljárták az ágrólszakadt vándorok, az csak ének volt, vagy már harc? Hol a határ éneklés meg a szellem küzdelme között? Szent dallam nincs. De van találkozás dalban a Szenttel, és titok, mikor érünk a közelébe, de ha jelenléte tagadhatatlanná sűrűsödött, akkor saru lábom nem maradhat.

Ki mit áldozott? Sok-sok szombatot, és ki tudja, mi mindent még. Elenyésző, talán. Ki mit kapott? Türelem-példát, mosolyt, jó beszélgetéseket, egy pohár friss vizet, miután letámolygott a színpadról, és ki tudja, mi mindent még. Nem lehet teljes a lista: végtelen víztükörbe dobott kő hullámai mennyi idő után hálnak el?

Mikor a kórus felsorakozik, a zenészek felcipelik hangszereiket, tudatosul-e, hogy a színpadon, mint fahasábban kályha melege, csupán lappang a szépség? Mennyi redő és hártya, csontocska és ín, ujjperc és idegpálya összehangolása révén születik meg a hang. A hangszerek porosodhatnak, a hangszálak korosodhatnak, ki erre, ki arra, és a dal nem kelne életre. A tapsvihár közepén, gondolunk-e erre? Hogy a kottákban alkotók lelke szunnyad, ihletett lelkek üzenete, emlékezünk-e rájuk is elismerő hálával? Hogy a hangjegyek, hangszerek, emberek csak szilánkjait, lehetőségét rejtik a szépnek, és mennyi minden kell a színpadon meg a háttérben összecsengjen, hogy lelkünk közeledhessen a mennyhez.

Ha végül valami jó sül ki, gyönyörű dallamnál több, az nem mellettünk szól, inkább ellenünk, mert mi legfennebb kevés torzítással közvetíthetjük az életünk repedéseit átragyogó kegyelemet.

Hárítunk: SDG. Miért is? Mert nagyon szeretnénk beszélni a sikerért járó – nem saját – dicsőséget. Ettől nem szabadulunk, míg kiismerhetetlen szívünk utolsót nem dobban. Hárítsunk is: OAMDG. Ez is latinul van, mint Luther mondása, azonban a vallásháborúk másik táborának

zászlóját ékesítette, pedig ugyanarra az Atyára céloztak benne: (Omnia ad maiorem Dei gloriam –) Mindent Isten nagyobb dicsőségére – ezt jelenti. Mi is így akartunk és tettünk. Mert szívünk vergődhet kétségek közt, vágyaink lehetnek ellentmondásosak, hitünk ingatag, de ha ezzel az elhatározással akarunk valamit, akkor kevesebb időnk és figyelmünk marad önmagunk fényezésére. Sőt. Visky András mondta, hogy ha testünk a Lélek temploma, akkor azt jelenti, hogy Ő nem a szeptikus, tiszta, szent már-tökéletes választja lakhelyéül, inkább a még-nem szentet kedveli – amiben sok a régi indulat, vágy, szorongás, felületesség: a megtörtség. Itt a földön legszen- tebb törekvéseinkbe is sok emberi vegyül. Várjunk hát a dicsérettel addig, míg új arcunk nem lesz? Távol legyen! Ha a tudat, hogy Lélek lakhelye lehetünk, ha egyedül ez sarkall új dicséretre, akarni énekelni, akkor ez az vágy minden esendőségünkön túl bizonyosan eljut az Atya szívéig.

A két mondás együtt elvarrja az önző szív lehetőségeit: OAMDG – el sem kezdjük, de már tudjuk-akarjuk: min-

dent Érte – csakis így vál- hat ügyködésünk koncert- nél többé; SDG – nem a mi dicsőségünk, ha sikerült, mi nyomorúságos em- berkék vagyunk, legtöbb, amit tehattunk: nem akadályoztuk meg, hogy használjon, Ővé a dicsőség, a gratula, az ügyesvagy, a szépekvoltatok!

Utolsó koncert, szombat este. Két végigénekel, lábonállós nap után. Arról számolnak be a zenészek, hogy a kórus majdnem lesodorta őket a színpadról. Ez azért gyanús. Mindenki lefáradva, hangszálaink kinyúl- va, és mégis. A szombat esti fergeteges koncert magya- rázatain túl szerintem a lelkekben a titok. Talán ennyi idő kellett, míg ráhangolódtunk az odaát, a rajtunk túli dallamokra. A test fáradt, de már nem egyedül a mi hangjaink hallatszanak: gyengeségünkön át hallhatóak- ká válnak az angyalok, beleénekelnek, velünk énekelnek. Más magyarázatot nem tudok elhinni.

Így kezdtük: OAMDG. És örökké: SDG!

Kaszta Tamás

Kérdezd a pásztort

Laposnak érzem a bibliaolvasási szokásomat, könnyen abbahagyom. Mit tehetek?

A felelőtlen és hűtlen bibliaolvasás oka nem egy bizonyos olvasási módszer hiányosságából adódik, hanem a mögötte rejlő okokból kifolyólag. Ezért hasznos elsősorban arra koncentrálni, hogy mit jelent számodra a Biblia?

Ha a Biblia számodra történelmi tájékoztató, nemzetségtáblázatokkal tűzdelt feljegyzés, egymásra hasonlító, mégis különböző evangéliumi beszámolók vagy éppen levelek sorozata, ami ókori és első századi gyüle- kezetek és emberek ügyes-bajos dolgaival foglalkozik, ak- kor érthető, hogy unalmas és vontatott lesz az olvasása. Azonban amikor neked a Biblia olvasása életet jelent, és ennek a hiánya halált (5Móz 30:15), akkor tudod magad- hoz venni naponta úgy, mint a méreg egyetlen ellensze- rét. A Biblia Isten szava. Amikor olvassuk, akkor szó szerint Isten szavait olvassuk. Ez önmagában olyan félel- met és tiszteletet kellene szívünkbe ültessen, hogy vágy- junk a teljesebb ismeretére. De a Biblia nem csupán Isten szava, abban nem csak szól hozzánk, hanem Önmagát jelenti ki nekünk. Jézus maga az élő Ige (Jn 1:1). Ennek tudatában hogy hanyagolhatom annak a könyvnek a na- ponkénti felfedezését, amiben a Megváltómmal találko- zom? A Biblia nem egy fizika vagy biológia könyv, amely felkészít egy vizsgára, hanem az a könyv, amely felkészít az Isten „vizsgájára.” Nem csoda, hogy William Tyndale életét volt hajlandó áldozni azért, hogy angol nyelven is elérhető legyen Isten szava. Nincs olyan bibliaolvasási módszer, ami megoldaná az ige iránti érdeklenséget. Ezért először ezt kell orvosolni. Imádkozz tehát változásért!

Ezt követi a második lépés, az odaszántság. A fent említett dolgok nem zárják ki, hogy szükség van egy komoly elhatározásra (1Tim 4:13: „legyen gondod a felolvasásra”), amely erősebb, mint a kedvtelenség, mint a fáradtság, mint a barátok és a világ vonzalma, vagy mint a képernyők ragyogó fénye. Válassz ki egy neked megfelelő napszakot, amikor időt tudsz félretenni a bibliaolvasásra, és ezt rendszerezd! Különösen ajánlom, hogy olvasd a Bibliát nyomtatott formában, és nem okos eszközzel, hogy el ne vonja semmi a figyelmed!

Pap Benjámin

Művész sarok

Oros Gábor
Cím: Miközben az ember bűne csak egy marék homok, addig az isteni irgalmasság maga a végtelen tenger.

Olvass!ak

Tapolyai Emőke: Óriások és sáskák

Nemrég léptünk át az új év kapuján. Lehet, vannak terhek, kihívások, amelyeket hátrahagytunk, de vár ránk sok minden az idei évben is. Talán sokan várunk ígéretetek beteljesülésére Istentől. Lehet, meguntunk várni, lehet, kicsinek és jelentéktelennek érezzük magunkat sok próba előtt megállva ahhoz, hogy nekünk is jusson az Isten áldásaiból. Lehet, túl sok órással találkoztunk már. Sok a lehet, és kevés a biztos. Mégis van valami, ami

segíthet megállni a nehéz időkben. A helyes identitás, ami Istenben gyökerezik, az a mustármagnyi hit, amelyről Jézus beszél, és egy szélesebb perspektíva, amely Isten királyságát sokkal dicsőségesebbnek és gazdagabbnak állítja be, mint a mi kis sáska életünk. Van a Bibliában egy történet két hősről, Kálebről és Józsuéről, akik nem ijedtek meg látva az óriásokat, hanem hittek abban, hogy az Isten által megígért föld az övék lesz. Ezt a történetet alapul véve írta meg Tapolyai Emőke az Óriások és sáskák című könyvét.

A könyv központi kérdése az, hogyan válhatunk elég erőssé és szívóssá ahhoz, hogy a fenyegető körülmények, nagy stresszhatások közepette is stabilan tudjunk állni. És a nehézségek ne földbe döngöljenek, hanem még növekedjünk is általuk. Miután Isten kiszabadította népét az egyiptomi rabszolgaságból és az ígért földjének kapujáig vezette, a kiküldött tizenkét kémből tízen kétségbeesve jelentették: „láttunk ott óriásokat” és „parányi sáskáknak éreztük magunkat”. Volt azonban két kém, aki ugyanott járt, ugyanazt látta, mégis másképpen értékelte a látottakat. „Bátran fölmehetünk és elfoglalhatjuk, mert meg tudunk birkózni vele” – állította Káláb és társa, Józsué. A könyv segít visszahelyezni a fókuszot a Legfontosabbra, és bátorít arra, hogy merítsünk abból az erőből a kétségbeesés idején, mely kiapadhatatlan.

„Mennyivel másabb lenne, ha nem azt kérnénk, hogy ments ki innen, Uram, hanem azt, hogy mutasd meg magad! Mutasd meg az arcodat, mutasd meg a tekinteted! Mutasd meg, hogy velem leszel! Mutasd meg, hogy el tudom hordozni az elhordozhatatlant! Mutasd meg magad, ahogy erőt adsz az elviselhetetlenhez!”

Trinfa Johanna

Ezek vagyunk mi!

Bemutatkozik az aradi ifjúság:

Az aradi ifi egy csipetnyi csapat, 8-10 fős. Nagy előny ez: közvetlen a hangulat, mindenki jól ismer mindenkit, soha nem vagyunk helyszűkében (elférünk egy sorban, mikor kiállunk szolgálni az imaházban), és pont elegendő vagyunk egy jó Detektív Klubhoz vagy Fedőnevekhez. A csoportképekre is könnyen ráférünk – nem olyan egyszerű, mint ahogyan hangzik! A szerény lélekszám ellenére is komoly szervezést igényel mindenkit összeszedni egy EMABISZ-koncert méretű eseményen.

Sajnos, tanév közben szét vagyunk szóródva. A fiatalok fele egyetemista, így csak vakációkban tudunk becsületes ifit tartani. Ezen ritka alkalmakkor bepótoljuk a lemaradást: beszélgetünk, énekelünk, imádkozunk, kiveszünk ígeréseket, megvitatunk kérdéseket, és válaszokat keresünk a Bibliában. A mély témák után lazítunk egy forrócsoki mellett (saját csészéből, az egész ifié elfér egy tálcán), és kihasználva a létszámunk adta lehetőségeket, társasozunk. A rendes alkalmakon kívül néha sikerül összehozni egy-egy extra ifit is: filmnézőset, házicsoporthangulatút iftagok nappalijában, sütögetőset, sportosat – szeretünk rögzíteni, pingpongozni, biciklizni, korcsolyázni.

A gyülekezeti életben is aktívan részt veszünk. A szolgálatban tartják a frontot a tanév közben is otthon levők, de az egyetemisták sem vendégeskednek, amikor hazatérnek. Az ificsoporthangulatú és biztonságtételei mellett a fiatalok fele a pengetős zenekarban, nagy része pedig az énekarban szolgál. Besegítünk a gyermekmunkában is. A férfi kisebbség kivétel nélkül tagja a technikuscsapatnak, és mind a kétkezi, mind a lelki munkában (szószéki szolgálatban) lehet számítani rájuk. A lányok is kiveszik a részüket a munkából, főleg közös ebédekkor vagy bármiben, amihez esztétikai érzék kell.

Legyen akármennyi előnye az ifi kis méretének, azért mégis érezzük a hiányát annak a sok áldásnak, amit egy nagyobb hívő társaságban megtapasztalhatunk, így igyekszünk minden lehetőséget megragadni, amikor sok fiatal együtt lehet Isten nevében. Habár néha úgy érezzük, Arad a világ végén van, időt és energiát nem sajnálva utazunk többszáz kilométert az országos konfira, táborokba, EMABISZ kóruspróbákra. Hálásak vagyunk Istennek, az EMABISZ-nak és a nagyobb ifiknek, akik lehetővé teszik ezeket!

Ha kevesen is, de ahányan vagyunk, igyekszünk összefogni és hasznos tagjai lenni a (viszonylag) kis gyülekezetünknek és Isten annál nagyobb családjának.

Lelkipásztor-családok délutánja a Nagyváradi Missziókerületben

A 2024-es év végén is sikerült megszervezni a Nagyváradi Missziókerülethez tartozó lelkipásztorok családjainak ünnepi alkalmát, amire november 30-án, délután 5 órától került sor a paptamási imaháznál.

Már a gyülekezéskor felcsendültek az Istent dicsőítő énekek, amelyekben Gombos Miklós és Papp László testvérek harmonika-kísérete vezetett bennünket. A jelenlevőket Albert István Zsolt, helyi lp. köszöntötte.

Imára Boros Róbert buzdított bennünket a 2Kor. 1:9-11 alapján. Az Úr elé hoztuk a hiányzó testvéreket, szolgatársakat, akik nehéz megpróbáltatásokon mennek át: a Sallai családot, különösen Jakab testvért (akit az Úr azóta magához hívott – szerk.) és a Fodor családot: Anikót és Barnabás testvérünket.

A lelkes éneklések között biznyságtételek hangzottak el két család részéről.

Bálint Pál és Ibolya Isten csodálatos vezetéséről beszélt, amely végigkísérte életüket. Különösen a nyugdíjba vonulás és a nyugdíjas évek alatt megtapasztalt csodákról tettek biznyságot, ami nagy tanulság volt minden még aktív, de nyugdíjas, vagy éppen nyugdíjba készülő lelkipásztor házaspárnak.

Kelemen J. Sándor és Napsugár arról számolt be, hogyan győzte meg őket Isten arról, hogy elfogadják az érszöllősi körzet meghívását. Örömmel számoltak be a testvérek szeretetéről, elfogadásáról, a falusi élet szépségeiről. Napsugár csodaként élte meg, ahogy egy kilátástalan időben és helyzetben Isten olyan munkahelyet rendelt neki, amire már régóta vágyott.

Az imaházban megtartott alkalom végén Szabó László testvér a 2Pt 3:9 alapján szólt arról, hogy Isten soha sem késik el. (1) Ő nem a mi időbeosztásunk szerint dolgozik, (2) mindig időben érkezik, (3) és az Ő menetrendje tökéletes.

Együttlétünk ezen részét imádsággal fejeztük be, majd a menyegzős teremben megterített asztalokhoz ültünk, ahol a körzet testvérnői közül néhányan finom vacsorát készítettek számunkra. Itt folytattuk a beszélgetést és az éneklést, most már közvetlenebb formában. Mindenért Istené a dicsőség!

Kiss Zoltán lp.

Aranymenyegző Fugyiban

1974. november 16-án lépett frigyre a Fugyi Baptista Gyülekezetben **Szatmári János és Moldován Irénke**, örök hűséget fogadva egymásnak az Úrban. Ezt ünnepelték meg, hálát adva, hogy „mindeddig megsegített minket az Úr!” Egyetlen gyermekük, Adina, annak férje, Gabriel, valamint egyetlen unokájuk, Debóra, és nem utolsó sorban az egész fugyii gyülekezet jelenlétében együtt ünnepeltük Isten jóságát és hűségét. Az igehirdetésben Bányai János lp. a Préd 4:9-12 alapján kiemelte hogy „a hármas kötél nem hamar szakad el”. Ez után a házaspár a lelkipásztor vezetésével megújította a házassági fogadalmát. Köszöntésekkel, emlékezésekkel, dicséretekkel folytatódott a megemlékezés, majd ünnepi vacsorával zártuk az alkalmat. Mindenért az Úré a dicsőség! (B. E.)

■ 2024. április 29-én kísértük utolsó útjára † **Posztós Erzsébet** testvérnőt, a Fugyi-i Baptista Gyülekezet hűségese tagját, aki 75 évet kapott az Úrtól. Testvérnőnk 1998-ban tért meg és tett vallást hitéről a bemerítkezés által. Nagy örömet, lelki szabadságát látva, családjá tagjai is követték hitét

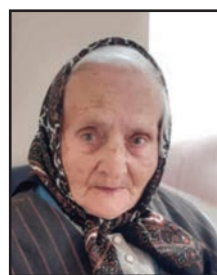
és példáját. testvérnőnk igyekezett a családban és a gyülekezetben is elől járni a jócselekedetekben, értékes tanácsaival, munkájával igyekezett másokat is ösztönözni a jóra, szépre, a helyes eljárásra. Odaadó hűsége, szorgalma, szervezőkészsége mély nyomot hagyott a családban. Eltávozása nagyon nagy űrt hagyott maga után. Ugyanez mondható el a gyülekezetben folytatott tevékenységéről is. Nagyon szerette a közösséget, az imádkozást, különösképpen az együttműködést szorgalmazta. Hűséges és rendszeres adakozó volt a gyülekezet szükségére. Betegsége a Covid-járvány után kezdődött, majd lassan haladt előre, blokkolva élet-funkcióit, majd teljes leépülést váltott ki. Szomorú és fájdalmas volt ezt látni. Mégis, egész betegsége alatt ragaszkodott az Úrhoz. Nem félt a haláltól, tudta, hogy az Úrhoz megy. Az Úr könyörült rajta, és 2024. április 27-én hazahívta. Temetésén Bányai János lelkipásztor kiemelte, hogy akinek az élet Krisztus, a meghalás nyereség, nem tragédia vagy gyötrelm. János Levente lelkipásztor is a vigasztalás ígéit szolta a gyászoló népnek. Az énekkar szolgálata szinte ünneppé emelte a gyászistentiszteletet. Isten Szent Lelkének vigasztaló erejét kívánjuk a gyászoló családnak! (B. E.)

■ 2024. május 15-én kísértük utolsó útjára Száldobágyon † **Farkas Sándor** testvérünket, aki 79 földi évet kapott az Úrtól. Fiatalon elfogadta az Úr Jézust, majd miután bemerítkezett, csatlakozott a száldobágyi gyülekezethez. Élete végéig ragaszkodott Megváltójához, és hűségesen szolgált, ami nem csak szavakban, hanem tettekben is megnyilvánult. Utolsó éveit betegségben töltötte, ezidő alatt felesége ápolta hűséggel. Temetésén, a gyászoló család és a népes gyülekezet előtt Isten vigasztaló üzenetét Kovács Gyula ny. lp. és Elekes József ny. lp. tolmácsolta a Zsolt 59:11, illetve a Jel 3:7-8 alapján. Isten vigasztalását kívánjuk a gyászoló családnak. „Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg.” (Elekes József lp.)

■ Szívünket megrendítette a hír, amikor 2024. december 9-én † **Joó (szül. Vékás) Jolán** testvérnőnk csendesen viselt betegség után, 71. életévében hirtelen elhunyt. Temetésére 11-én került sor Gagyban, a gyászistentiszteleten a helyi fúvószenekar is szolgált. A gyászoló sokasághoz először id. Máté Zoltán szolt az 5Móz 29:28 alapján. „Vannak

titkok, amelyeket nem tudunk, nem értünk. Isten azonban Krisztus Jézusban kinyilatkoztatta magát nekünk, az Ő hatalmát, nagyságát, és ebben megnyugodhatunk.” Kelemen S. Sándor, helyi lelkipásztor a Jn 11:32-39 alapján hirdette Isten ígét a kápolnánál, bátorítva a jelenlevőket, hogy higgyenek Jézusban, hiszen ez a legfontosabb. „A Vele való közösséget senki nem veszi el tőlünk, még akkor sem, ha egy nap majd a mi koporsónk mellett kell megálljanak.” Később, a nyitott sír mellett a 1Kor 15:3-10 alapján szintén Kelemen Sándor hirdette Isten vigasztaló szavát, hogy biztonnal van feltámadás Krisztus hatalma által. Béküljünk hát ki Vele! Isten vigasztalja és formálja gyászoló testvéreink szívét! (Kelemen Andrea)

■ 2024. december 11-én volt † **Tóth Magdaléna** testvérnőnk temetése Zilahon, akinek az Úr 87 évet adott. Testvérnőnk életéből és jelleméből áradt a Megváltója iránti mély, őszinte szeretet, bizalom és a békesség. Gyakorlati példája, szorgalma, életöröme, erős jelleme, csendes és bölcs

szíve, titkolt jócselekedetei, türelme és szelídsége olyan módon világított gyermekei és unokai számára, amellyel megtanította nekik, hogy milyen az Istent szerető élet és az Istennel való igazi kapcsolat. A gyászistentiszteleten Veress Efraim, Módi Miklós és Nagy Ferencz lelkipásztorok szolgáltak. A viszontlátás reményében búcsúznak tőle gyermekei Zoltán, Tibor, Éva, Ernő, Olga, Eliza és családjuk, 17 unokája és 23 dédunokája, valamint a tágabb család, a gyülekezet tagjai és mindazok, akik ismerték és szerették őt. „Én vagyok a feltámadás és az élet: a ki hisz én bennem, ha meghal is, él (Jn 11:25).” (Nagy Ferencz lp.)

■ A nagybányai és koltói gyülekezetekben a karácsonyi ünnep öröme keveredett a gyász valóságával, hiszen december 24-től, Szentestétől kezdve három temetésre is sor került ezekben a helységeken. Először a koltói gyülekezet egyik idős tagját hívta magához a drága Teremtő. † **Móré Sándor** testvér 1939. január 24-én született Koltón, egy hétgyerekes család hatodik gyermekeként. 1956. szeptember 30-án Érmihályfalván megkeresztelkedett. A Koltói Baptista Gyülekezet zenekarának alapító tagjaként főleg hegedűn dicsérte az Urat. Ameddig ereje engedte, részt vett a gyülekezeti alkalmakon, és más szolgálatok alól sem vont ki magát. Hosszú betegség után, 2024. december 24-én reggel a Teremtője magához hívta. A temetési istentiszteleten, amelyet a koltói temetőben tartottak december 26-án, a helyi gyülekezet lelkipásztora, János Csaba szolgált a

Préd 12:1-5 verseiből, kiemelve azt, hogy mit jelent Isten gyermeke számára az, hogy „az ember pedig elmegy örökös házába.” Énekel a helyi és a nagybányai gyülekezet énekkara szolgált. Testvérünk emléke legyen áldott!

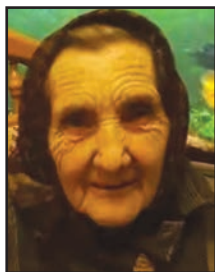
■ A következő temetésre 2024. december 28-án került sor Nagybányán. Ez alkalommal egy viszonylag fiatal férj és édesapa költözött az Úrhoz. † **Kasza János** testvérünk 1969. december 26-án született Nagybányán, egy istenfélő család legidősebb gyermekeként. Szüleivel és két öccsével, Zoltánnal és Rudolffal a Nagybányai Magyar Baptista Gyülekezethez tartoztak. Itt ismerte meg az Urat, és bemerítéssel 1987-ben pecsételte meg hitét Mike Béla lelkipásztor által. Meglehetősen hosszú szenvedése között is

példásan tűrte a fájdalmakat, végig kapaszkodva Megváltójába. 2024. december 24-én kora este véget ért a szenvedése, mivel az Úr hazahívta betegségéből. A gyászistentiszteletre december 28-án került sor a nagybányai virághegyi temetőben. A temetésre sokan sok helyről eljöttek, kifejezve részvétüket az özvegy és két fia, Norbert és Dávid, valamint feleségeik felé. Testvérünk két említett gyermeke meghatározó szolgálatot végez az EMABISZ zenei csapatában. Ezt jelzi az is, hogy több lelkipásztor is jelen volt a temetésen, akik ígérel szolgáltak a jelenlevők felé mind a kápolnánál, mind a sírnál: Módi Miklós lp., Boros Róbert lp., Mike Sámuel lp., Moroz Tamás lp., Szabó Szilárd lp., valamint a helyi lelkipásztor, János Csaba testvér. A különböző üzenetekből hadd álljon itt az egyik felolvasott igever:

„De nem lesz mindig sötét ott, ahol most szorongatás van” (Ézs 9:1). Énekekkel a helyi gyülekezet és az EMABISZ énekesei együtt szolgáltak. Isten vigasztalása ragyogtasson fényt a gyászoló család életében! Testvérünk emléke legyen áldott!

■ A harmadik temetésre 2024. december 29-án került sor, szintén Koltón, ahol † **Tar Anna** testvérnőnk temetésén vettünk részt. Testvérnőnk 1939. március 15-én született egy négygyermekes családban. Nagyon korán, már 6 évesen árva maradt, de a nehéz körülmények ellenére négy féltestvérével együtt felnevekedett. 1954-ben döntött az Úr mellett, és erről bemerítésben is vallást tett a magyarlopósi imaházban Augustin lelkipásztor által. Később Koltóra költözött családjával, ahol haláláig a koltói gyülekezet tagja volt. Anna testvérnő 2024. december 27-én, hajnalban hunyt el csendben és békességben. A temetési istentiszteletre sokan eljöttek a faluból, Isten ígéjéből a helyi lelkipásztor, János Csaba szolt a Lk 23:37-43 versei alapján. Testvérnőnk emléke legyen áldott! (János Csaba lp.)

A BIBLIA FÉNYÉBEN (52.)

A halálbüntetésről...

Egy-egy brutális gyilkosság vagy terrortámadás esetén az emberek közül sokan úgy érzik, hogy a halálbüntetés arányos büntetés lenne. Mások úgy vélik, hogy ez szembemegy a Biblia tanításával, mert bűn lenne bárkinek az életét elvenni. Arról azonban megfeledeznek, hogy a Biblia megkülönbözteti a személyes törvénykezés szintjét az állami törvénykezés szintjétől. Ezt már az Ószövetségben is láthatjuk: a Tízparancsolat tiltja az emberölést, de a Mózes törvényének számos eseti példája (parázsnaság, gyilkosság, boszorkányság) egyértelműen halállal való büntetést parancsol. A reformátorok nem elleneztek a polgári hatóság részéről a halálbüntetést, és a XIX. századig nem is volt kérdés ennek alkalmazása, mert úgy vélték, hogy az bibliai alapokon nyugszik.

Az USA 32 tagállamában ma is létezik halálbüntetés olyan különleges esetekben, mint az előre eltervezett, szándékos emberrölés, hazaárulás, tömeggyilkosság, kémkedés, amellyel az ország állampolgárainak életét veszélyeztetik, minősített nemi erőszak, emberrablás, repülőgép-eltérítés, vagy olyan hamis eskü, amely valakinek a halálát eredményezte.

Míg a személyes bosszú ki van zárva („magatokért bosszút ne álljatok” – Róm 12:19), addig a hatalmasság (rendőr) „nem ok nélkül viseli a fegyvert” (Róm 13:4). Az özönvíz után Isten kijelentette: „Aki ember-vért ont, annak vére ember által ontassék ki; mert Isten a maga képére teremtette az embert” (1Móz 9:6). A gyilkost tehát nem közvetlenül Isten sújtja halálra, hanem az emberi igazságszolgáltatás. Erre sohasem tekintettek emberi bosszúként, hanem Isten elvárt igazságának kivitelezéseként: „kinek-kinek atyjafiától számonkérem az ember életét” (1Móz 9:5).

Ez az igeversek fekteti le minden emberi kormányzat tekintélyének alapvető elveit. Isten az emberre ruházta, neki utalta át a gonoszság megtorlásának felelősségét. „A fejedelmek nem a jó, hanem a rossz cselekedetnek rettegetésére vannak” (Róm 13:3). A feljebbvalókat „Ő küldi a gonosztevők megbüntetésére” (1Pét 2:14). Így kéri számon Isten az ember vérének az embertől. A kormányzat hatáskörébe tartozik annak eldöntése, hogy (a) mely bűncselekmények érdemelnek büntetést, (b) milyen mértékű büntetést érdemelnek, és hogy (c) vétke-e az adott bűncselekmény elkövetésében, vagy sem.

Jézus etikája még ennél is magasabb: a hegyi beszédben kitér arra, hogy a gyilkosság nemcsak akkor büntetendő, ha végrehajtották, vagy megkísérelték azt végrehajtani, hanem már a gondolat megszületésekor (Mt 5:22). Földi törvényszékek nem képesek büntetni a gondolatot, de Isten a szívek és vesék vizsgálója, és mindent megítél! „Senki ne gondoljon az ő szívében gonoszt az ő felebarátja ellen!” (Zak 8:17). „Minden hivalkodó beszédért, amit beszélnek az emberek, számot adnak majd az ítélet napján.” (Mt 12:36).

Dr. Borzási István lp.

Missziókerületi konferenciák – 2024

Az elmúlt év végén is megtartották a missziókerületi konferenciákat az erdélyi baptista missziókerületekben. 2024. november 23-án a Hargita Táborban gyűltek össze a székelyföldi testvérek együtt adni hálát az elmúló évről, és tanácskozni a következő év kihívásairól, terveiről.

Kiskapuson egy héttel később találkoztak a Kolozsvári Missziókerület küldöttei.

A Szilágysági Missziókerület
gyűlésének résztvevői Nagybányán

A Szilágysági Missziókerületet képviselő testvérek Nagybányára utaztak december 7-én, míg a Nagyváradai Missziókerület küldöttei Érmihályfalván találkoztak egy havas szombati napon, december 13-án.

Több aktuális téma is előkerült. A szilágysági testvérek az elmúlt évben Szilagyballán megnyílt Cserepka János Oktatási Központért adtak hálát, majd Mátis Csaba beszámolt az Ukrajnában folyó misszióról, amelyben a Szilágysági Missziókerület lelkipásztorai közül sokan rendszeresen részt vállaltak. A misszió gerincét a nagybányai gyülekezet adja, köztük a gyülekezet lelkipásztora, János Csaba és Mátis Csaba előljáró, aki a misszió vezetői feladatait is ellátja. (Erről a tevékenységről részletes beszámolót olvashatnak jelen lapszámunkban.)

A Nagyváradai Missziókerület találkozóján több adminisztratív jellegű kérdésről is szó esett, többek között, ami a gyülekezetek rezsiköltségeinek hivatalos elszámolását és befizetési lehetőségeit illeti.

A szilágysági és a nagyváradai kerületek konferenciáján is felmerült a szövetségi tagsági járulék befizetésének kérdése. Ezzel kapcsolatosan – bár történt előrelépés, javulás a befizetési rátában – több javaslat is elhangzott, hogyan lehetne még inkább javítani ezen. Mivel egyre több a nyugalmazott lelkipásztor, komoly imatémaként merült fel az utánpótlás kérdése is.

Mind a négy kerületi találkozón Kiss Lehel, értarcsai lelkipásztor, a Szövetség kommunikációs alelnöke szolgált igei előadással „Múltunk tanulságai egy reményteljes jövő érdekében” címmel. Testvérünk előadását jelen és következő lapszámunk vezércikkében közöljük.

Imádkozzunk a missziókerületek és az ezeket összefogó Szövetség munkájáért, kihívásaiért, hálát adva Istennek a megtartásért és az áldásokért, amelyekkel elhalmozott! (G. G.)

KÉPHÍR

2025. január 11-én a roma szolgálattevő testvérekkel találkoztunk egy áldott alkalmon, Ákoson. (Kovács József lp., Facebook)

A GooglePlay boltból letölthető az **Áhítat-app** –
likáció új verziója, amely
tartalmazza a 2021-2025-ös
évek elmélkedéseit. Az alkalmazást a statisztika
szerint már több mint 1500-an használják, és a
„Napi áhítatok” kulcsszóval lehet rákeresni.

Szeretet – kiadja a Romániai Magyar
Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Dr. Borzási Pál **Főszerkesztő:** Kiss Lehel

Felelős szerkesztő: Gönczi Géza

410050 ORADEA, Str. Gen. H. M. Berthelot 5.
Szerkesztőségi telefonszám: 0735 500 009

E-mail: szeretetlap@gmail.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy
a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Lapzárta: a megjelenést megelőző hónap 12-e.

Nyomtatás: Inkpress Nyomda, Bihar.

A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605